

Kodifikační systém NATO a identifikátor položky zásobování NSN

Nevíte, co je to NSN a k čemu je dobré? Odpověď můžete najít v tomto článku a dozvědět se i základní informace o Kodifikačním systému NATO, a hlavně o výhodách, které přináší armádní logistice.

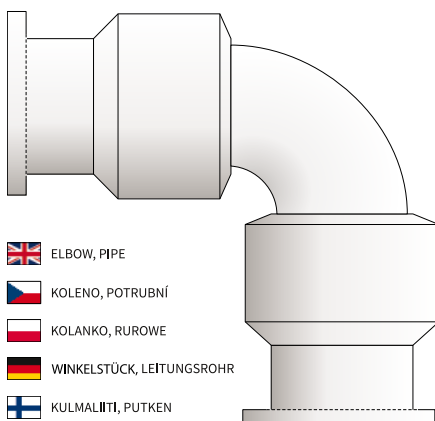
Kodifikační systém NATO

NSN je zkratka pro NATO Stock Number, česky skladové číslo NATO. Je to třináctimístné číslo používané státy zapojenými do Kodifikačního systému NATO, které jednoznačně identifikuje tzv. položky zásobování. Kodifikační systém NATO, anglicky NATO Codification System, zkráceně NCS je ucelený komplex mezinárodních dohod, standardů, postupů vytvářející jednotný, mezinárodně srozumitelný systém (jazyk) pro identifikaci, klasifikaci a očíslování položek zásobování, používaný ozbrojenými silami NATO, ale i některými nečlenskými zeměmi Aliance – uživateli NCS... (<https://okm.army.cz/kodifikacni-system-nato>).

Pojmem položka zásobování se v NCS označuje položka materiálu, techniky, munice atp., která je definována svými vlastnostmi, tzv. charakteristikami, důležitými pro uživatele položky, nezávisle na výrobci položky.

Aby NCS byl přívětivý k uživatelům – logistikům, má každé NSN přiřazeno srozumitelný název. Kromě angličtiny si každá členská země může název převést do

NSN 4730-16-005-6994

svého jazyka, aby byl srozumitelný a nedocházelo k omylům. Například položka s NSN 4730-16-005-6994 s názvem „ELBOW, PIPE“ je v Česku vedena pod názvem „KOLENO, POTRUBNÍ“, v Německu „WINKELSTÜCK, LEITUNGSROHR“, v Polsku „KOLANKO, RUROWE“, ve Finsku „KULMALIITI, PUTKEN“. Z příkladu je zřejmé, že se skutečně nejedná o pouhý překlad, ale o nalezení odborného ekvivalentu.

To je také jeden z důvodů, proč NCS bývá označován jako společný jazyk logistiky.

Přínosy Kodifikačního systému NATO a využití NSN

Velkým přínosem je interoperabilita, používání společného jazyka logistiky. NCS usnadňuje bezproblémovou integraci a spolupráci v oblasti materiálového zabezpečení společných operací a koaličních misí.

Neméně důležité je získávání dat o nakupovaných položkách zásobování od jejich výrobců a dodavatelů. V zemích zapojených v NCS resort obrany vždy požaduje od svých dodavatelů tato data a připojuje je k příslušnému NSN. Položka zavedená v NCS tak neobsahuje pouze NSN, ale také informace důležité pro uživatele položky i pro jejich nákup. U každého NSN je uveden výrobce, resp. dodavatel, a pokud je jich více, jsou uvedeni všichni. Akviziční oddělení tak snadno zjistí, kdo všechno danou položku dodává, a je tak možné snadno nalézt náhradu za položku, která např. u původního dodavatele již není dostupná.

„Princip národní zodpovědnosti“ a označování materiálu pomocí NSN

Při sdílení dat mezi zeměmi zapojenými do NCS se uplatňuje „princip národní zodpovědnosti“, podle kterého je za kodifikaci položky odpovědná země výrobce. Všech-

ny ostatní státy, které se registrují jako uživatel položky, dostávají kodifikační data od státu, který provedl kodifikaci, včetně aktualizací, ke kterým po dobu životního cyklu položky dojde.

Jednoznačné označování materiálu pomocí NSN je důležité i pro evidenci materiálu a pro účtování o něm. Tím, že je před přiřazením NSN položce zásobování provedena kodifikace na základě jejich užitných vlastností – charakteristik, je zajištěno, že nedochází k duplicitám a multiplicitám při jejich označování. Nemůže se tedy stát, že stejná položka je označena v různých částech organizace odlišným identifikátorem, což může vést ke zbytečnému plýtvání penězi při nákupu. Dalším negativním důsledkem nejednoznačného označování materiálu jsou zbytečně vysoké zásoby, jejichž držení rovněž zvyšuje náklady.

Je zřejmé, že zavedení NCS a důsledné využívání NSN nejen zvyšují interoperabilitu, ale přináší i značné snížení finančních a materiálových nákladů. Vzhledem k tomu, že logistika v ozbrojených silách odčerpává významnou část rozpočtu, tak jejím lepším hospodařením se dá dosáhnout značných úspor.

***

Ne nadarmo bývá Kodifikační systém NATO označován jako DNA logistiky. Jeho aktivní používání v armádní logistice je přínosné po mnoha stránkách. O tom svědčí mj. to, že řada nečlenských zemí NATO, aktuálně 32 států, se rozhodla dobrovolně implementovat NCS, protože si to vyhodnotily jako přínosné.

Text: Zdeněk Buřival
Schéma: Roman Voříšek